

מ"ת 50339/07 - ר' ג' נגד משטרת ישראל תביעות- שלוחת חיפה

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 50339-07 משטרת ישראל תביעות- שלוחת חיפה נ' ג'(עוצר)
תיק חיזוני: 305135/2016

בפני כבוד השופט זיו אריאלי
ר' ג'
מבקש נגד משטרת ישראל תביעות- שלוחת חיפה
משיבה

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר.

נגד המבוקש הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירה של תקיפה בגין זוג בנסיבות חמימות.

ביום 16.8.16 הורשע המבוקש בעבירה המיחסת לו בכתב האישום. ההליך העיקרי נדחה לשמייעת טיעונים לעונש, לאחר קבלת תסקירות שירות המבחן. התקיקקבע ליום 22.2.17.

ביום 16.8.16 שוחרר המשיב מעצר בתנאים מגבלים, הכוללים בין היתר מעצר בבית הוריו (בישוב סג'ור), בפיקוח משמרנים. עוד הותרה יציאתו של המבוקש ממקום מעצר הבית, ל"חולנות התאזרחות", בכל יום בין השעות 16:00 ו- 10:00-13:00 ו- 19:00-10:00 (בתחומי היישוב סג'ור).

בעניינו של המבוקש נערכ תסקיר מעצר, אשר העיריך כי מה מבוקש נשקפת מסוכנות כלפי המטלוננט, ברמה בגיןית עד גבואה.

בבקשה נטען כי חלף זמן ניכר מהמועד בו ניתנה ההחלטה השחרור, וה מבוקש מקפיד לשמור על תנאי השחרור. משך, נטען כי התנאים המגבילים אינם מטריה כלשהיא, והם גורמים להכבדה מיותרת. בדיון בפניו הוסיף ב"כ המבוקש, כי מצבו הכלכלי של המבוקש קשה, וכי הוא נקלע לחובות בשל חוסר יכולת לעבוד באופן רציף ומסודר.

המשיבה מתנגדת להקללה בתנאי השחרור, שכן לא חל שינוי במסוכנות הנשקפת מהמשיב, וחולף הזמן אינו הפרמטר היחיד לבחינת בקשה לעיון חוזר.

לאחר שעניינו בתסקיר שירות המבחן ושמעתי את טיעוני הצדדים, נחה דעתך כי דין הבקשה להידוחות.

בבש"פ 6772/05 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.8.2005) נאמרו הדברים הבאים, היפם אף לעניינו (ההדגשה אינה במקור):

"בקשה לעיון חוזר בתנאי חלופת מעצר נדונה במסגרת סעיף 52(א) לחוק המעצרים. התנאים לקיומו של עיון חוזר בהחלטת מעצר שניתנה קודם לכן הקבועים בהוראה זו ומונחים בಗילויין של עובדות חדשות או בשינוי נסיבות, או מעבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה. גם אם מתקיימת אחת העילות לעיון חוזר, על בית המשפט לדן בבקשת לאזן בין השיקולים והאינטרסים השונים הפועלים בעניין נשוא ההכרעה, כאשר נקודת האיזון ביניהם עשויה להשנות לארור העילה החדשה שברקע העיון חוזר... בנסיבות עניין זה, מעבר ארבעה חודשים מאז מתן ההחלטה אינם מצדיק את שינויו בשל יסוד חלוף הזמן גרידא, והנחה המובנית בחלופת מעצר בית שהוחלה בהסתמכת העורר היא כי הוא ישנה במסגרת זו במהלך התנהלות משפטו, וכל עוד הוא מתmeshך התמסוכות סבירה, לא תקום עילה לשינוי תנאי החלופה. בנסיבות שלפנינו, זהה, אכן, מצב הדברים."

דברים דומים שנאמרו על ידי בית המשפט העליון בבש"פ 2254/08 **ברקו נ' מדינת ישראל** (19.3.2008).

ור' גם בשי"פ 2016/05 **חודיarov נ' מדינת ישראל** (31.3.2005):

"אין הצדקה עניינית לסתות מחלופת מעצר שהוטלה, אך מן הטעם שנאשם מתכון להשתלב במלודים או עבודה במהלך משפטו, גם אם הדבר עשוי להוביל להליך שיקומו. נקודת המוצא היא כי הסדר חלופת המעצר כפי שנקבע במקורו הוא זה אשר יהא תקין עד לתום המשפט, ואין לסתות ממנו אלא בנסיבות מיוחדות ומתעם מיוחדת המצדיק שינוי ההחלטה. בית המשפט המחודי שקל בקפידה ... וקבע הסדר חלופת מעצר המורכב מתנאים שונים שיש בהם כדי לענות על תכליות המעוצר. שינוי התנאים משמעותו הפרת האיזון האמור אשר ניתן להצדיקו רק מקום שיש טעם מיוחד לכך, טעם זהה אינו קיים כאן, ואין די בראצונה של העוררת לצאת מן הבית למטרת למודים כדי לשמש טעם זהה".

הוא הדיון לעניינו.

ה המבקש שוחרר כבר בחודש אוגוסט לחלופת המעצר שהציג. תנאי השחרור מאפשרים לו לocate מקום מעצר בבית, למשך שש שעות בכל יום. בנסיבות אלו, הנחת המוצא היא כי הסדרים אלו ימשכו ויחולו עד תום משפטו.

לא מצאתי כי בעניינו של המבוקש חלות נסיבות מיוחדות מצדיקות סטיה מהסדר ההפוך שהוא עצמו הציע. גם אם עושה המבוקש צעדים טיפולים כאלה ואחרים לשם שיקומו (ואין בפניו אינדיקטיה כי אכן הם פנוי הדברים), הרי שאין בכך כדי להוביל בהכרח להקלת בתנאים המגבילים שהוטלו על המבוקש במסגרת הליכי המעצר.

לא מצאתי כי מעת שניתנה החלטת השחרור (ביום 16.8.16) ועד היום - החל שינוי דעתו מצדיק עיון חוזר בתנאי השחרור. אף אין סבור כי מדובר בפרק זמן ניכר שהלך מעת ההחלטה השחרור. נראה כי משפטו של המבוקש מתנהל כסדרו. התקיק קבוע לשמיית טיעונים לעונש לחודש פברואר, ואף עובדה זו יש להביא בחשבון במסגרת השיקולים אם להיעתר לבקשה.

סוף דבר, הבקשה נדחתת.

המציאות מעביר את העתק ההחלטה לצדים.

ניתנה היום, י"ב בטבת תשע"ז, 10 ינואר 2017, בהעדך
הצדדים.